

Skatteministeriet

12. april 2018
J.nr. 2018 - 2261

Til Folketinget – Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 213 af 15. marts 2018 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Mette Kildegaard Graversen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for det forventede afgiftstab for statskassen, hvis forslag 16 om en ny støttemodel for solenergi i Alternativets energiudspil "God energi" af 13. marts 2018 gennemføres?

Svar

Alternativet foreslår i udspillet "God energi" at *"etablere en nettomålerordning med et loft på tre gange husstandens forbrug for private med en tarif for netydelse på ca. 12 øre/kWh."*

Der har tidligere været nettoafregnet på års- såvel som timebasis. Fritagelsen for elafgift med timebaseret nettoafregning blev afskaffet i 2017, og i stedet blev der indført øjeblikksafregning (Lov nr. 1049 af 12. september 2017). Øjeblikksafregning indebærer, at der betales elafgift på almindelige vilkår af alt forbrug af elektricitet, som købes fra det kollektive elnet på tidspunkter, hvor egenproduktionen ikke står mål med forbruget. Uden nettoafregning er det ikke længere muligt at "opspare" af egenproduktionen til senere afgiftsfrit forbrug. Kun elektricitet, der forbruges direkte fra anlægsejers egen produktion (dvs. uden lagring af den producerede elektricitet på det kollektive elnet), vil med øjeblikksafregning være fritaget for betaling af elafgift mv.

I forbindelse med ændringen fra timeafregning til øjeblikksafregning blev de provenumæssige konsekvenser for det offentlige skønnet at udgøre en mindsket skatteudgift for VE-anlæg på 80 mio. i 2019 og ca. 1 mia. kr. i perioden 2018-2030 efter tilbageløb og adfærd.

På baggrund heraf skønnes det, at Alternativets forslag vil indebære en negativ effekt på de offentlige finanser på skønsmæssigt 3 mia. kr. over en 10-15 årig periode. Det formodes, at en sådan ordning vil føre til en yderligere udbygning, end hvad der lå til grund for Energistyrelsens basisfremskrivning ved den tidligere nettomålerordning i 2017, hvor alene egenproducenten selv var fritaget for afgiftsbetaling.

I relation hertil bemærkes, at der ikke direkte kan lovgives om tariffer. Endvidere betales der ikke tariffer af egenproduceret el solgt til elnettet. For at ordningen skal fremme solel, må det derfor formodes, at der samtidig etableres et lokalt marked, hvor køber af den afgiftsfri overskydende produktion kan betale producenten en højere elpris end markedsprisen. En sådan mulighed eksisterer ikke i dag og vil medføre administrative omkostninger.

Endelig bemærkes, at forbrugere af egenproduceret solel allerede i dag er kraftigt begunstiget af indirekte tilskud svarende til omfanget af elafgiften og tarifferne. Disse modtager således i dag større støtte, end der gives til fx vind.